SISTA ORDET...

Kära Faddrar!

Sedan jag sist skrev har det hänt en del i naturen. Regnet har så smått börjat vattna den uttorkade jorden och ögonblickligen sker undret, den gröna färgen anar man överallt. Underbart, det är vår i Honduras!

Igår hade jag glädjen att besöka daghemmet Suyapa tillsammans med Rafael Fiallos. Han har varit med från start och sett hur vår matsal förvandlats till vad den är idag, ett mycket fint och funktionsdugligt daghem. Esperanza och övrig personal visade sin stora uppskattning genom att ha lagat hans favorit rätt, grillat kött, tortilla, bönor och många andra honduranska specialiteter. Vi hade en mycket givande stund och korten därifrån är tagna av honom.

En glädjande nyhet är att vår förskolelärare, på förskolan i Suyapa, i år är Leyla. Hon är ”en frukt” från Renacer. Det känns meningsfullt att kämpa den goda kampen.

En av pojkarna på daghemmet, som är 10 år gammal, hade skrivit en mycket fin poesi till vår trogna tjänarinna, Blanca, till mors dag som firades i söndags. Hon har funnits med i stort sätt sedan begynnelsen. Denna poesi visar på att barnen får bevis på att dom är älskade. En varm kram kan betyda oerhört mycket och det behöver vi alla tänka på. Eftersom Deboraprojektet finns under samma tak som daghemmet kunde vi också få ta del av Esperanzas rapport om hur dom i år firade morsdag. Alla mödrar var inbjudna till lunch och man hade också en del tävlingar där flera blev lyckligt lottade med en present. Hela daghemmet andades fest för dom hade smyckat och gjort så fint, allt för att uppmuntra dessa kämpande kvinnor. Deras liv är en kamp att få ekonomin och allt det övriga att gå ihop. Tacksamheten till Deboraprojektet är stor därför att dom nu har en möjlighet till stöd och hjälp i sina svåra situationer och även kunna få hjälp med ett litet microlån. När vi alla hjälps åt så blir det möjligt.

Talade med Clementina för några dagar sedan och hon berättade då att även Rincon har fått regn vilket de är glada för. Under torktiden är det svårt att få vattnet att räcka till men under regnperioden är det inga problem.

Digna uppe i Corozal samt övrig personal kämpar på för att få ekonomin att gå ihop till barnens mellanmål. Budgeten har alltid var låg, men nu är den extra ansträngd på grund av att priserna stiger. Det är inte lätt att se behoven och inte kunna tillfredsställa dom. Tänk om vi alla kunde värva en ny fadder så att vi inte ska behöva minska vårt bidrag till verksamheten utan i stället vara med om att öka bidraget så att barnen kan få det extra näringsrika mellanmålet som dom så väl behöver.

Ifrån Renacer har vi goda nyheter. Tillförordnad föreståndare på Renacer är Javier. Under 6 månader ska han ha den tjänsten och sedan ska den utvärderas. Hitintills har det fungerat mycket bra för personalen stödjer honom och teamwork brukar ju fungerar.

Ifrån skolan sjuder det av liv. Man håller nu på att förbereda lägret som ska hålls i slutet på juni. Lägret är årets höjdpunkt för många av våra elever har inga möjligheter till att åka på semester. Att ligga över ett par nätter tillsammans med kompisarna är mycket uppskattat. Vidare så håller man på och väljer ut de elever som ska få äran att spela i orkestern som ska marschera den 15 september.

Till sist vill vi ifrån PI hälsa och tacka för att ni finns med oss i kampen för barnens rättigheter. Vi önskar er alla en härlig semester, då ni får värma er efter den långavintern och att ni får tillfällen till härliga bad i någon av alla dessa vackra insjöar som finns i Sverige. Här finns inte den möjligheten tyvärr. Runt om Tegucigalpa har vi endast uttorkade floder. Men för de som har möjligheter har vi två världshav, Stilla
havet samt Kariben.

Solvarma hälsningar
Elisabeth

Stort tack!
-för ditt stöd till
Hopp för Honduras barn
Ge din gåva via Swish 123 470 16 37
eller PlusGiro: 57 75 17-6
Följ oss gärna på
www.hoppforhondurasbarn.se
och på
facebook.com/Hondurasfriends

HOPP FÖR HONDURAS BARN

www.hoppforhondurasbarn.se

Nummer 2 **Nyhetsbrevet År 2018**

Förskolan i Corozal växer ur sina lokaler

HOPP FÖR HONDURAS BARN

Insamlingsstiftelsen

Insamlingsstiftelsen Hopp för Hondurasbarn stöder ett mångårigt hjälparbete bland nödlidande barn i Honduras. Stommen i projektet är faddrarnas ekonomiska bidrag och engagemang. Länsstyrelsen i Linköping är stiftelsens tillsynsmyndighet och granskar varje år de ekonomiska redovisningarna amt att stiftelsens stadgar efterlevs.

Verksamheten

Arbetet i Honduras har utvecklats till flera delprojekt, däribland barnbyn Renacer, skolkomplex med klasser rån förskola till och med årskurs 6, förskola i Corozal, fritidshem i Rincon samt daghem och förskola i Suyapa, mödraprojekt i Debora, förtroendebanken, detta också i Suyapa, projekt att samla före detta Renacer studenter.

På plats i Honduras

Elisabeth Johansson har arbetat som hjälparbetare i Honduras sedan mer än 40 år och är Hopp för Honduras representant på plats. Elisabeth är initiativtagare och har en övergripande funktion samt ansvar för barnprojekten.

Att bli fadder

Att vara fadder innebär att månatligt ge ett valfritt ekonomiskt bidrag till vår fadderverksamhet. Ditt fadderbidrag används kollektivt för att fördelas mellanstiftelsens olika verksamheter. Anmälan skickas via brev, fax eller e-post.

Nyhetsbrevet

Nyhetsbrevet Hopp för Honduras barn kommer ut fyra gånger per år. Det distribueras fritt till alla registrerade faddrar. Redaktör: Louice Almqvist. Ansvarig utgivare: Annica Almqvist.

HOPP FÖR HONDRAS BARN

Smedjegatan 3, 562 42 Taberg
Tfn: 036-652 30
info@hoppforhondurasbarn.se

Plusgiro: 57 75 17-6
Swish: 123 470 16 37

→ Efterfrågan på förskoleverksamhet i Corozal är stor och sedan länge har vi vuxit ur våra lokaler. Nu har vi fyllt även kyrkolokalen, vägg-i-vägg med förskolan, till bredden med glada barn som vill lära sig läsa och räkna.

Som ni ju alla vet har vi sedan länge en mycket uppskattad förskoleverksamhet i Corozal och allt fler vill ta del av den fina utbildning vi erbjuder barnen. Senaste nytt är att det startats upp ytterligare ett projekt för förskoleverksamhet tillsammans med organisationen Compassíon International. I vår redan befintliga verksamhet finns det endast plats för 59 barn, 18 stycken i förskoleklass och resterande uppdelade i två avdelningar i den förberedande förskolan. I det nya förskolprojektet har hela 102 nya barn slutit upp och fler skulle det kunna vara om inte platsbristen stod i vägen. Av samma anledning har man hittills tvingats ha klasserna i den stora kyrksalen, vägg-i-vägg med förskolan. Till nästa finns förhoppningar om att kunna utöka lokalerna med en övervåning på kyrksalen. Vi skulle kunna ta emot ännu fler barn om vi hade möjlighet att vara i riktiga klassrum berättar de som idag jobbar med projektet. Vi hoppas och tror att vi själva ska kunna samla ihop till i alla fall 10% av kostnaderna och vi har redan börjat jobba i små grupper för att tjäna ihop pengar. Föräldrar och anställda lagar tillsammans mat som vi sedan hjälps åt att sälja och gör en liten förtjänst på. Alla jobbar hårt för projektet och det bidrar också till trevlig gemenskap på vägen. Även om vi är hoppfulla vet vi att det är en lång väg kvar och all hjälp vi kan få är en välsignelse för oss och barnen.

Vår föreståndare Digna har en länge haft en vision om att alla barn ska ha rätt till samma utbildningsgrund för att kunna få en rättvis start i livet. För varje barn som får chans att börja förskolan når vi en liten seger, att kunna dubbla antalet barn som kan börja bygga på en framtid med utbildning är ett stort steg i rätt riktning.

På bilden möts ni av 18 åriga Cristian David Ramos som just nu håller på att avsluta sin gymnasieutbildning på humanitär samhällslinje. Tack vare den fadderhjälp han fick medan han gick på vår förskola i Corozal har han haft möjlighet att gå ut grundskolan, läsa en teknisk linje på högstadiet och till sist även fått hjälp för att kunna avsluta sina studier här på gymnasiet. Efter högstadiet försökte Cristian spara ihop till sin egen skolavgift med ett jobb på en verkstad, men tyvärr betalade de så lite att han inte hade möjlighet att täcka för resan fram och tillbaka till jobbet och samtidigt kunna bidra till mat i familjen och lägga undan pengar till skola. Han blev därför tvingad att sluta och idag har han istället hittat ett jobb som trädgårdsmästare som ligger närmre hans hem och inte innebär likastora utgifter. Så nu kan han betala den sista delen av skolavgiften och bli färdig. Han bor idag med sin mamma och äldre bror och han drömmer om att kunna läsa vidare på universitetet med inriktning på data. Familjen lever i extrem fattigdom sedan mamman lämnat hans pappa efter många års misshandel och också tvingats jobba allt mindre då hennes syn under en längre tid blivit sämre. Hon är väldigt tacksam för den hjälp hon och hennes son fått och hon säger att stödet tillför ljus och framtidstro.

- Om det inte vore för hjälpen han fått genom förskolan hade han aldrig fått möjlighet att studera vidare och ha en utbildning. Tack till alla faddrar i Sverige för den hjälpen som ni ger, det är en välsignelse för våra barn.

Boktips inför härliga sommardagar

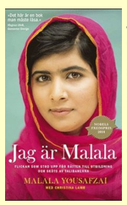

Jag är Malala. – Malala Yousafzai
Om ni inte redan läst den så måste den läsas, om ni redan läst den, läs den igen och påminn er själva om hur viktigt det är att bidra till att alla barn ska få en utbildning. Boken handlar om Malalas egen berättelse om sin kamp för, framför allt flickors, men alla barns rätt till en utbildning. Hur viktigt just det är för att undvika världskatastrofer, krig och fattigdom. Malala lyckas nå fram på ett helt unikt sätt med sin spännande berättelse om hur talibanerna en dag sköt henne i huvudet och tog över hela den provins i Pakistan där hon växt upp och hur hon bestämde sig för att aldrig ge upp. Boken bjuder framförallt på spänning, men också skratt, insikter och framtidshopp.
I oktober 2014 tilldelades Malala Nobels Fredspris, som den yngsta pristagaren någonsin. (17 år)

Hur jag lärde mig förstå världen - Hans Rosling

I denna bok får vi Hans Roslings memoarer, en historia full av berättarglädje, vetgirighet, humanism och humor En historia om hur Hans har gått från att vara en ung, enkel men nyfiken man till att få vara en av dem som löser riktiga världsproblem och de tuffa beslut han många gånger tvingats ta. Hans Rosling, som beskrivs som vår tids mest uppskattade forskare och föreläsare, tar i boken upp stora världssammanhang och får genom sina enkla men smarta liknelser även en avslappnad semesterfirare att förstå komplexa frågor. Det känns befriande att möta resonemang om världstillståndet med en så optimistisk anda som man gör i denna bok som inger hopp om framtiden även där det känns som allra mest hopplöst. Och faktiskt känns det som att man förstår världen en smula bättre efter man avslutat sista sidan.

Ana vill hjälpa sina syskon

Det här är Ana, hon är en ganska tystlåten, ansvarsfull och respektfull tjej. Hon har precis fyllt 20 år och är en av tre syskon. Hennes syster heter Genesis och hennes bror Geraldo. Ana kom till Renacer tillsammans med sin bror när hon var två år gammal. Till en början tyckte hon inte alls om att vara på Renacer. Hon hade en jättetuff tid då hon kände sig ledsen, ensam och som om den enda personen som fanns var hennes bror. Under en lång tid ville hon inte prata med någon och man började nästan tro att hon inte kunde le. Med tiden började hon känna sig tryggare och kunde känna att glädje från de andra barnen och kärlek från personalen smittade av sig på henne. En dag förstod hon inte bara, utan kände själv att det var tillsammans med de här personerna hon var hemma, Renacer var hemma, hennes riktiga hem.

- Jag tycker att Renacer är en mycket bra plats för barn att växa upp på. Renacer som hem får dig att känna dig älskad. Det är en plats där du som barn får känna dig trygg och du har möjlighet att växa upp och utvecklas till den person du verkligen är.

Hon växte upp i barnbyn tillsammans med sin nya familj och började skolan på Renacer. Under sista åren i grundskolan kände hon att hon ville studera vidare för att bli lärare. Hon älskar barn och tycker det är roligt att undervisa dem, lära dem nya saker och se dem utvecklas. Efter tre år på lärarlinjen fick hon frågan om att börja arbeta på skolan på Renacer och hon blev jätteglad och stolt.

- Jag älskar att jobba på Renacerskolan. När jag först fick frågan blev jag nervös men samtidigt väldigt glad och upprymd. Nu kan jag hjälpa alla mina syskon på barnhemmet och jag får möjlighet att ge tillbaka för all den hjälp jag fick under min uppväxt. Jag känner mig stolt över att tillhöra det här lärarteamet.

Ana tycker att skolan är en väldigt bra resurs för barnen, både för barnen på Renacer och barnen i byn. Det ger dem en bra grund för framtida studier. Det bästa med skolan tycker hon är den hjälp vi kan ge dem med en bra värdegrund att stå på samt den ekonomiska hjälpen för de som annars inte hade kunnat gå i skolan, men något som skulle göra det ännu bättre barnen skulle det vara att få mer lärarresurser så att varje årsklass kan få en egen lärare.

Fram till Ana fyllde 20 år kunde hon bo kvar på Renacer genom att hjälpa till på eftermiddagarna med läxläsning och täcka upp för ordinarie personal när de var lediga och hade semester. Nu, från årsskiftet har hon fått hjälp med att ”slussas ut” från barnhemmet och stå på egna ben. Hon bor nu tillsammans med några andra unga vuxna från Renacer inne i Tegucigalpa. De får hjälp med att stå på egna ben och går på olika föreläsningar för att bl.a. lära sig hur man söker jobb, hittar en lämplig bostad och sköter bankärenden.

Ana trivs som hon har det nu men hennes mål är att kunna avsluta sina studier på universitetet som speciallärare. En dag vill hon jobba på en skola som inriktar sig på barn med särskilda behov. Hon blickar framåt och funderar över sina framtidsdrömmar…
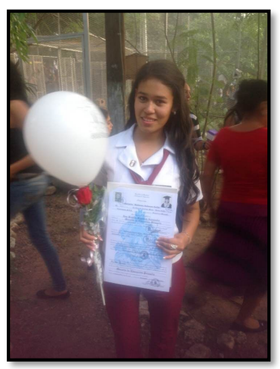
- Jag drömmer om att kunna skaffa en egen familj och forma den så som Renacer har lärt mig att en familj ska vara, fylld av kärlek, trygghet och respekt mot varandra.